

Utvalg:	Forskningsutvalget	Dato: 10.12.15
FU-sak: 26/15		Arkivsaknr.:

Foreløpig oppsummering av søknadsprosessen til trinn 1 i SFF-IV

INNLEDNING

Dette notatet gir en foreløpig evaluering av søkeprosessen til SFF-IV/trinn 1. Evalueringen er foretatt umiddelbart etter søknadsfristens utløp 25.11. og bygger på erfaringene fra rådgiverne ved Forskningsadministrativ avdeling (FA) og Økonomiavdelingen (ØKA), samt synspunktene fra et utvalg av forskningsrådgivere ved fakulteter og institutter i det såkalte «utvidede rådgivermøtet» 26.11.

Det gir seg selv at de endelige konklusjonene ikke kan trekkes før den bredere evaluering foreligger. En foreløpig evaluering har likevel interesse fordi den gir et bilde av de umiddelbare reaksjonene fra de personene som har vært involvert i prosessen på den administrative siden.

Søknader og søkeprosess

Søknader til SFF-IV.

Det ble sendt inn i alt 27 søknader fra UiB. Søknadene fordeler seg slik mellom fakultetene,

- HF 4
- MatNat 10
- MOF 6
- SV 5
- Psyk 1
- Jus 1

6 institutter sendte inn mer en én søknad,

- AHKR 2
- Institutt for biologi 2
- Institutt for biomedisin 2
- Institutt for geovitenskap 2
- Geofysisk institutt 3
- K2 3

Halvparten av søknadene kommer altså fra 6 institutter, ett ved HF, to ved MOF og tre ved MatNat.

Søknadene fordeler seg slik på fagpanelene,

- SSH (Social Science and Humanities) 10
- LS (Life Sciences) 11
- PE (Physical Sciences and Engineering) 6

To søknader foreslår mer enn ett panel, én fra HF og én fra MatNat.

14 av søknadene søker om ekstrabevilgning.¹

Gjennomsnittlig omsøkt bidrag fra NFR er om lag MNOK 13.9/år. Lavest omsøkt beløp er MNOK 8.7, høyest er MNOK 18.0. MOF har det høyeste gjennomsnittet, SV, HF og Jus det laveste.

Gjennomsnittlig egeninnsats er om lag MNOK 10.4/år. Lavest egeninnsats er MNOK 4.7, høyest er MNOK 20.6. MOF har det høyeste gjennomsnittet, HF og SV det laveste.

I gjennomsnitt gir dette en totalramme pr søknad på om lag MNOK 24/år, fordelt mellom omsøkt beløp til NFR og egeninnsats på henholdsvis 57 og 43 prosent.

Tre av de 27 senterlederne er kvinner – én kommer fra MatNat, to kommer fra SV.

Syv av søkerne søkte også SFF-III. Fire av søkerne har/hadde støtte fra ERC – tre Advanced Grant, 1 Consolidator Grant.

Der var i alt 150 søknader til SFF-IV på landsbasis. NFR har antydnet at om lag 30 (20 prosent) av disse går videre til trinn 2, der antydningssvis 8-10 (rundt 30 prosent) av disse vil få støtte.

Søknader og søkeprosess til SFF I-III.

Det kan være nyttig å sammenligne SFF-IV med søknader og tildelinger i SFF I-III.

Tabell 1 viser antall søknader, antall søknader videre til annen runde og antall tildelinger for SFF I-III, nasjonalt og for UiB.

Tabell 1 SFF I, II, III ANTALL						
Utlysning	Antall søkere	Antall videre til 2. runde	Antall innvilget	Antall UiB søknader	Antall UIB til annen runde	Antall innvilget UIB
SFF I	129	40	13	21	9	3
SFF II	98	26	8	17	5	1
SFF III	139	29	13	23	4	3
Total	366	95	34	61	18	7

Tabell 2 viser den prosentvise andel av søknadene som gikk videre til annen runde, og andelen som fikk tildeling for SFF I-III, nasjonalt og for UiB.

¹ Man kan søke om inntil MNOK 5 i ekstra støtte, begrunnet i store utstyrs- og/eller laboratoriekostnader.

Tabell 2 SFF I, II, III ANDEL (Prosent av totalen)						
Utllysning	Antall søkere	Andel videre til 2. runde	Andel innvilget	Andel UiB søknader	Andel UIB til annen runde	Andel innvilget UIB
SFF I	129	31,01	10,08	16,28	6,98	2,33
SFF II	98	26,53	8,16	17,35	5,10	1,02
SFF III	139	20,86	9,35	16,55	2,88	2,16
	366	26,13	9,20	16,72	4,99	1,83

Tabellene viser at det er ikke vesentlige forskjeller mellom SFF I-III på den ene side og SF- IV på den andre hva angår antall søkere, antatt antall som går videre til trinn2 og antatt antall tildelinger, selv om det i SFF-IV er det noe mer kompetitivt fordi antall søkere er høyere enn i SFF I-III og antall antatte tildelinger er omtrent som tidligere.

Dersom resultatene av evalueringsprosessen for SFF-IV følger mønsteret for SFF-I-III, er det rimelig å anta at UiB vil få 4-5 søknader videre til trinn2 og 1-3 tildelinger.

Søkeprosessen til SFF- IV.

Søkeprosessen har vært koordinert fra FA. En av avdelingens forskningsrådgivere har vært ansvarlig for å organisere og drive prosessen, inkludert ansvar for løpende kontakt med NFR. Det har blitt utarbeidet egne web-sider for prosessen og opprettet egne epostadresser/Issue Tracker for svar på spørsmål, samt utarbeidet maler for nødvendige vedlegg. Det har vært avholdt i alt 4 «SFF-caféer» der de som arbeider med søknadene har vært samlet for informasjonsutveksling og spørsmål om problemer som har dukket opp. Hver søker har fått tildelt en hovedansvarlig rådgiver og en assisterende rådgiver, førstnevnte fra FA, sistnevnte fra fakultet eller institutt. Rådgiverne har vurdert søknader og CV'er og har gått gjennom e-søknader for å se til at formalia har vært i orden og i varierende grad også assistert i utarbeidelsen av budsjetter og i innhenting av bekreftelser fra andre institusjoner/personer utenfor UiB som skal arbeide ved SFF'en. ØKA har hatt ansvar for hjelp til å sette opp budsjett, samt for godkjenning av budsjett før innsending. HR-avdelingen har bidratt med svar på spørsmål innen sitt ansvarsområde. Rådgivningen har dels skjedd gjennom møter med søkerne, dels via telefon og epost.

ERFARINGER

Antall søknader.

Til SFF-IV ble det sendt 27 søknader, mer enn noen gang før. På nasjonalt plan ble det sendt inn 150 søknader, også det mer enn noen gang før. NFR ønsket i denne runden at institusjonene skulle begrense antall søknader. Det har ikke skjedd ved UiB, og skal man dømme etter totalt antall søknader, heller ikke ved andre institusjoner.

Det legges ned et formidabelt arbeid i søknadene – først og fremst av søkerne selv, men også av lokal og sentral administrasjon. Det er gode grunner til å la de som ønsker det, søke, men vi bør likevel

vurdere hvorvidt antall søknader skal begrenses ved neste utlysning. Sakens kjerne er jo den at en prioritering skjer uansett; spørsmålet er hvorvidt vi selv skal ha innflytelse på den eller om vi skal overlate dette til NFR.²

Skal vi begrense antall søknader, må prinsippet om begrensnings forankres i organisasjonen og den prosedyren man bruker må planlegges grundig og være akseptert i fagmiljøene. En slik prosedyre vil måtte omfatte en form for pre-kvalifisering. Eksempler på dette kan være at;

- det defineres klare krav til en SFF, og man ber potensielle søkere vurdere sitt ønske om å søke opp mot disse kravene
- man vurderer søkerønsker opp mot UiB satsningsområder og/eller institutt/fakultets faglige strategi, slik man gjør det i forbindelse med søknader til BFS
- man krever at søkerne må ha fått et ERC-prosjekt eller ha blitt funnet kvalifisert for det, eller tilsvarende for programmer av typen Toppforsk, Elitesatsing eller BFS

Med en slik ordning er det grunn til å tro at man får mer gjennomarbeidete søknader, samt at det er mulig å gi bedre støtte til de søknader som velges ut.

Planlegging.

Planleggingshorisonten er for kort. For mange søknaders vedkommende begynner planleggingen først når utlysningen er kommet. Resultatet er at man bruker mye tid på å diskutere seg fram til hva som skal være SFF'ens tema før man kan begynne på arbeidet med å utarbeide en god søknad.

Erkjennelse av hva en SFF er, og hva en SFF krever av både forsker og institusjon er i enkelte tilfeller mangelfull. Resultatet er at søkeren ser på SFF som essensielt et (stort) prosjekt, med den konsekvens at man bruker tid og krefter på å ta inn over seg at en SFF er kvalitativt og kvantitativt noe annet før man kan begynne på arbeidet med å utarbeide en god søknad.

Det har så langt ikke vært foretatt noen samlet evaluering av søkeprosessen til SFF. Når en ny utlysning kommer, begynner vi dermed i altfor høy grad «på nytt». Dette burde være unødvendig. En evaluering bør gjøres, resultatene vurderes og konklusjonene bevares til bruk i fremtidige utlysningsrunder. Erfaringene vi gjør med SFF-prosessen har dessuten betydelig overføringsverdi til andre typer søknader.

Institusjonen forutsettes å etablere "Retningslinjer for SFF" for hver utlysning. Disse bør utarbeides i forkant av utlysningen og legge rammene for institusjonens søknader. Forskningsrådets retningslinjer forelå imidlertid først i september, kun to måneder før første søknadsfrist.

UiB må planlegge søkeprosessen i god tid, trekke på erfaringene fra tidligere runder og forankre informasjon og prosedyre på alle nivåer i organisasjonen. Vi må lage fullstendig og dekkende informasjon om alle viktige sider ved SFF og ved søknadsprosessen og gjøre den tilgjengelig. Dette innbefatter også å beskrive de ulike roller og funksjoner som inngår. Så langt har informasjonen i det

² Det kanskje klareste eksemplet på dette er de institutter som sender to eller flere søknader. I NFRs endelige «samlede vurdering» av hvem som skal tildeles en SFF, vil man antagelig bare helt unntaksvis tildele mer enn én SFF til et institutt. I en slik situasjon er det meget tydelig at instituttet – og institusjonen - legger saken i NFRs hender.

vesentlige vært av administrativ karakter, men vi må også beskrive rollen til senterleder, PI og andre sentrale roller i SFF'en.

Vi må være proaktive mot NFR i den grad det er mulig å prøve å få til prosedyrer og rutiner som ikke skaper unødige komplikasjoner hos oss. For eksempel bør de problemene vi avdekker i vår egen evaluering, og som skyldes NFRs prosedyrer, tas opp med NFR.

Rolleavklaring, dokumentasjonskrav og frister.

UiB må klargjøre bedre hvem som skal gjøre/ha ansvar for hva. I prosessen så langt har dette vært noe uklart, og søker har til tider måttet forholde seg til for mange personer. Rolleavklaringen gjelder både i aksent sentralt nivå - fakultet - institutt og når det gjelder administrativt fagområde.

UiB må vurdere grundig hvilke interne dokumenter (bekreftelser/fullmakter o.l.) UiB trenger før institusjonen godtar at søknader sendes, slik at man unngår å kreve mer enn det som er nødvendig på det enkelte stadium i søkeprosessen. Særlig bekreftelser o.l. fra andre institusjoner utenfor Norge kan være tidkrevende å hente inn og kan skape unødig stress i en søknadsinnspurt. Det må også vurderes hvorvidt slike dokumenter kan inkorporeres i den generelle erklæringen fra institutt/fakultet om at man kjenner til og aksepterer at søknad sendes.

I den fremdriftsplanen som ble laget for søkeprosessen, ble det satt opp tidsfrister for når forskjellige saker skal være avklart. Fristene overholdes ofte ikke, spesielt har dette vært følbart når det gjelder godkjenning av budsjett. Samtidig med at man setter opp frister, må det derfor gjøres klart hva som er konsekvensen av ikke å overholde fristen, for eksempel at søknaden stoppes. Skal dette gjøres, må imidlertid fristene – hvilke de er og når de kommer – være nøye gjennomtenkt og klart kommunisert.

Søkeprosessen.

UiB må ha et mer fullstendig opplegg for kurs og workshops i forkant av - og i løpet av - søknadsprosessen for å presentere/følge opp viktige spørsmål. Ordningen med "SFF-cafe" har fungert meget godt og er et format som kan brukes i flere sammenhenger.

Budsjetteringsverktøyet er godt. Det har imidlertid vært et problem at budsjettene har vært levert inn for sent. Det bør videre vurderes om sider ved budsjettarbeidet bør legges til sentralt nivå for å få større grad av likebehandling. Generelt kan det forøvrig være behov for en gjennomgang av arbeidsdelingen mellom lokalt og sentralt nivå. Detaljeringsgraden i budsjettet til trinn 1 bør tas opp med NFR. Slik kravene har vært i denne runden, brukes det unødig mye tid på å få alle de påkrevde detaljer på plass, noe som tar tid fra den faglige delen av arbeidet .

HR-feltet er nå en integrert del av søkeprosessen ved at HR-medarbeidere kommer i direkte og tidlig kontakt med søkere og søknadsprosess. Det er dessuten viktig at man på dette feltet som på de øvrige, har laget relevant informasjon som søkeren trenger, for eksempel om ansettelsesforhold og lønn for senterleder og PI'er, betingelser for å ansette folk i brøkstillinger, og legge informasjonen ut slik at den lett kan finnes. Også på HR-feltet er det selvsagt viktig å trekke på erfaringer man har fra tidligere søkeprosesser og driftsfaser.

Søknadsstøtten ser stort sett ut til å ha fungert greit, men dette vil vi vite mer om etter hvert som evalueringene rundt på fakultetene er gjennomført. En utfordring er rolleavklaringen, det vil si hva som skal være FAs ansvar og hvilket ansvar som skal ligge ved fakultet/institutt.

Vi må utvikle bedre web-sider og bedre tekniske hjelpemidler, og (lære opp brukerne i å) bruke dem systematisk. For eksempel har web-sidene og opprettet epost-adresse fungert tilfredsstillende, mens forsøket med Issue Tracker ikke har det.

Vi må benytte Kommunikasjonsavdelingens kompetanse når det gjelder å presentere senterlederen, Pl'ene og andre sentrale personer i søknaden på nettet. Erfaringsmessig vet vi at medlemmene av evalueringskomitéene innhenter informasjon på denne måten, og da bør informasjonen være ryddig og oppdatert.

Tilsvarende må vi bruke UBs kompetanse, blant annet når det gjelder å sette opp publikasjonslister på en ryddig og relevant måte, og når det gjelder bruk og tilgjengelighet av data samlet inn som del av arbeidet i SFF-en.

AVDELINGSДИРЕКТØRENS KOMMENTARER

Den foreløpige evaluering og gjennomgang av den interne prosessen for SFF IV har i hovedsak basert seg på prosessen i det administrative støtteapparatet. Gjennomgangen viser likevel interessante trekk og oppsummerer nyttige erfaringer, ikke minst med tankene på det viktige arbeidet med etablering av et BOA-team i sentraladministrasjonen. Avdelingsdirektøren vil imidlertid understreke at en bredere evaluering er nødvendig før retningsgivende konklusjoner kan trekkes.

Forskningsadministrativ avdeling vil fremme forslag om en slik evaluering. Internt ved UiB må evalueringen i stor grad involvere de enkelte forskere og fagmiljøene som har søkt SFF, samt ledelsen ved de involverte institutt og fakultet. Prosessen har vist betydningen av både mellom forskerne og støtteapparatet og forskerne, men også mellom de enkelte nivåene. Eksternt er det påkrevet med en dialog mellom UiB og Forskningsrådet om de enkelte faser i prosessen, bl.a. om utvikling av Forskningsrådets retningslinjer for prosessen.

SFF-prosessen og andre store og brede søknadsprosesser for ekstern finansiering av forskning er avgjørende for den samlede forskning ved UiB. I rene fremover vil denne aktiviteten ventelig øke i omfang, om UiB skal nå sitt mål om gjennomslag i de største internasjonale forskningsprogrammene, slik det bla. pekes på i strategien Hav, Liv Samfunn. En sentral utfordring er knyttet til spørsmålet om det er ønskelig og i tilfelle hvordan man i sterkere grad skal konsentrere, målrette og eventuelt søke å begrense omfanget av særskilt krevende søknadsprosesser. Evalueringen kan ha som et av sine hovedmål å skape utvide kunnskapsgrunnlaget for det organiserte arbeidet med ekstern finansiert forskning.

I den videre SFF-prosessen må UiB arbeide videre med søknadenes faglige og administrative sider i perioden fram til avgjørelsen om hvilke søknader som går videre til trinn 2. Tidsrammen for trinn 2 er kort, og det er i seneste laget å begynne dette arbeidet når resultatene fra trinn1 foreligger.

Oppfølging av søknader som ikke når opp har hittil ikke blitt gjort på institusjonsnivå. Etter avdelingsdirektørens vurdering bør dette gjøres for søknader som ikke går videre til trinn 2, slik at arbeidet som er lagt ned, ikke vil være bortkastet eller bli redusert i verdi. Oppfølgingen bør ta form av å beslutte hvordan man skal arbeide videre med prosjektet, for eksempel ved å søke andre

finansieringskilder, ved å arbeide videre med temaet med henblikk på å søke SFF i neste runde, eller vri søknaden i en retning som gjør den aktuell for en SFI-søknad. Flere av årets søknader kunne egne seg til det.

Saken legges med dette frem for utvalget til orientering og drøfting

6.12.15 Arne S. Svindland